

Осінній день бухикав хрипко...

Платон Воронько

Осінній день бухикав хрипко,
Укрившись хутром листяним.
За сторчаком хворостяним
Зурмила бджіл прощальна скрипка,
Де молоденький сонях цвів
Між лисих макових голів.
Мак співчував йому:
— Чого це
Так запізнився,
Йде ж зима? —
А сонях, влюблений у сонце,
Лиш посміхався крадькома.
І ошчасливлена бджола
Солодкий сміх його пила.